

De hoedjes van ons moeder

Ruud van der Heijden

De Hoed - jes van ons moe - der wa - ren 'n won - der Ze

kwa - men geen van al uit de ba - zaar. De hoed - jes van ons moe - der wa - ren bi -

zon - der. Ze knut - sel - de ze zel - lef in el - kaar twaalf per jaar

Mi - ni - mo - de, ma - xi - mo - de of d'r tus - sen in. Als ze maar kon frut - se - len, dan
Na wat knip - pen, pas - sen, me - ten, want dat kon ze goed, ruch - jes rim - p'len, rij - gen had ze
Zon - dags stond de buurt te kij - ken, neus te - gen de ruit. le - der - een zei: wat ziet jul - lie
Met wat kno - pen en wat lus - sen, schaar en naald en draad, maak - te ze van flod - der - zool 'n

had ze't naar d'r zin. Knip - of plooi - of flod - der - muts, ka - lot - je of zuid - wes - ter,
weer 'n fraai - e hoed. Grijs, of geel, of groen, of bruin, of blauw, of bei - ge - kleu - rig.
Ma d'r prach - tig uit. Al - tijd zag je haar om door 'n rin - get - je te ha - len
flap - hoed van formaat. Goed - ge - mutst, ge - huifd, ge - hoed, zo ging ze door het le - ven.

maak - te ze van tweed, van tijk, van tri - cot en man - ches - ter De
van Ze was op't ge - bied van hoed - on - ge - woon kies - keu - rig. De
jes Maar ze had 'n af - keer, om veel voor te be - ta - len. De
er Op 'n dag ver - dween ze; maar hoed - jes zijn ge - ble - ven. De